

16

A SZÉLL KALMÁN-TÉRI vilamospályaudvaron, a nyolcvan hármas hurokvágányánál, hátszákos fiatalok.

— Esni fog?

— Nem.

— És ha esik?

— Nem fog esni.

Egyikük kiteríti a térképet.

— Nagyszénásra megyünk! He-lyes?

Amikor felszállnak, azt kérdezi az egyik lány:

— Van arrafelé pipacs? Én megigértém a mamámnak...

A kocsik elindul. Majdnem csupa fiatal áll a perronon s az ablakok mögött. Zajos, vidám a vasárnapi villamos. Akkor is hatlani a nótát, a nevetést, amikor elkanyarodik a háragszöld farsor alatt arrafelé, ahol esőtől szagosak az erdők s az út mentén öklömnyi pipacsok nyílnak.

★

A VADEVEZŐSÖK csak távolról vadak. Közelről békés, pihenő dolgozók. Nagyrészt ifjúmunkások.

A Széll Kálmán-téri forgatagban

A Csuka-esónakházból dübörgés hallatszik. Néhány másodperc és a sinen kigurul a zaj oka, a csónakszállító kis kocsí. Rajta a vadonatújonnán lakkozott karesú „kil”, a Bp. 3748-as túracsonak. Józsi bácsi, a csónakmester „alányúl”, de szaporán emeli a másik oldalon a boldog tulajdonos, Szőnyi Laci ifjúmunkás is.

Csobban a víz.

A hátizsákban dudorodó ebédet már Szentendre alatt, a „Szomjas Krokodilus”-nál fogyasztják el.

★

HÁROM KISMOTOR rohan a balatoni országúton, a kőhid alatt.

Aztán, mintha az aszfaltból nőttek volna ki, nagy, fekete cseppek lepik el hirtelen a szürke betönt. Sustorogva zúdul le a májusi zápor.

A három motor fékez... bil-

A választás utáni első vasárnap műsora:

Angolpark, Nagyszénás, Balaton, Fradi—Vasas, Szabadság-strand, Rómaipart

Munka után édes a pihenés. Különösen a jól végzett munka után. Az ország fiatalsága pedig jó munkát végzett... jól vizsgázott a választásokon. Az elmúlt vasárnap a megérdemelt pihenő, a vidámság, kacagás, szórakozás vasárnapja volt.

Százezrek lepték el a kirándulóhelyeket, a strandokat, a szórakozóhelyeket, a sportpályákat. Hogyan töltötte el a fiatalság a választásutáni első vasárnapot? A „Szikra” munkatársai így látták:

legve gurulnak a fák alá. A fiúk leugranak, a gépeket egymásnak támasztják, kabátjukat a kormányra terítik.

— Inkább mi ázzunk meg, mint ők...

fodroznak. De nyomukban már a zord, sötét viharfelhők.

— Eső lesz?! — aggodalmaskodik az egyik fürdőző, Zoltán Pál ifjúmunkás.

— Oda se neki — kiált vissza barátja a medencéből.

A homokos strandrészen fürdőruhás fiúk és lányok labdáznak. A büfét is nagyobb csoport állja körül.

A „konok” fürdőzők dacolnak

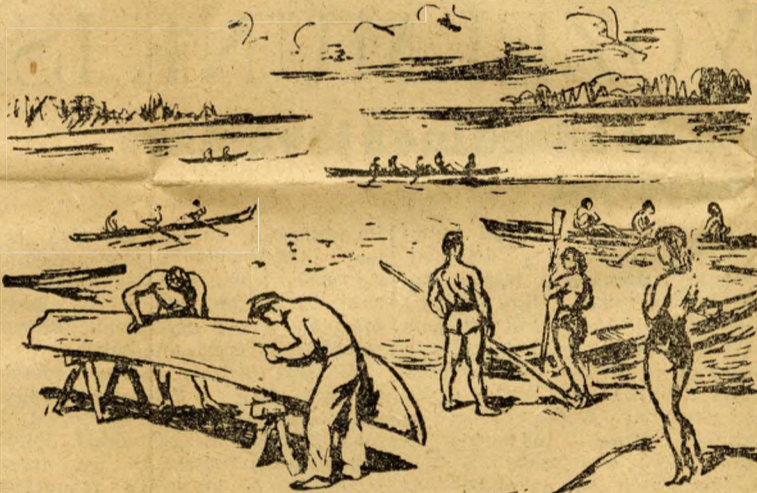
mez jelenik meg, már ő harsog legjobban.

Hű, ez izgalmas lesz, hiszen szemlátomást jóbarátok s egyikük a Vasasnak, másikuk a Fradinak szurkol.

A játékosok bemelegítenek. Aztán Szilágyi I. és Rudas a középre mennek.

Választanak.

Füty... Sziszi elpöccinti a labdát jobbra... Kotász elé ke-

Rajt előtt

az időjárással. Félszemmel azért mindenki az eget kémleli.

Hirtelen vakító napsugár...

— Hurrá — hangzik fel innen-onnan. Előkerülnek az olajos üvegek, barnulnak, vörösödnek a fürdőzők.

Igy telt el a vasárnap, vidáman, jókedvűen a Szabadság-strandon

★

A FRADI—VASAS találkozó nem mindennapos esemény.

Ők ketten ott állnak a városfelőli kanyarban.

Mikor a tizenegy zöld-fehér fiú feltűnik a játékoskijáróban, egyikük igazi szívbelit kurjant... A másik hallgat, de néhány másodperc múlva, amikor a kék-piros

rül a labda... a balösszekötő gyönyörűen fejeli kapura... Henni... mutatós vetődéssel tisztázza a helyzetet az utolsó pillanatban.

Taps, moraj.

— Kotász lesen állt — mondja az egyik.

— Hogy mondhatsz ilyet, hát nem láttad, hogy ellenféltől kapta a labdát.

— Les volt, Sziszi is érintette.

— Szó sincs róla...

Egyikük felnéz és pillantása a szemközt felállított nagy táblára esik.

„A közönség sportszerűségi versenyének állása...”

★

A HULLÁMVASUT egy pillanatra megáll a tetőn s aztán csatortogva rohan a lejtőre.

— Huuuu...

Sokan állnak lent, nézik.

— Miért kell ott visítani? — kérdi egy lány.

— Az szokás — mondja a fiú és meghuzza övét a sötétkékegyenruhán. A csónakon is szokás, amelyik a vízbe csúszik...

Harsog, zúg, esattog az egész Angolpark. Amott a kecske; felrohan a sinen s robban. Itt a Wipp, kivágódik a kanyarban. Felettünk az inga, csak erős gyomruak részére. S hátunk mögött a Tobogán, a boszorkányos futószalag, ahol néha az orrán csúszik le az ember.

— No, én nem visitanék — mondja a lány.

— Próbáljuk meg...

A tömeg rohan a hullámvasúthoz. Az egyenruhás fiú is ott ül már a kis kocsiban a lánnyal. A tetőn, mintha egy pillanatra megállna a szerelvény, aztán lezúdul a mélybe.

— Huuuu...

Lehet, hogy a lány nem visított. A többiek igen. Mert ilyenkor szokás, vasárnap este, az Angolparkban, ha az ember fiatal és jókedve van...

Hurrá... hurrá... hurrá...